

Νένη Κολέθρα

Το περίπτερο στην Αριστοτέλους

**To periptero stin
Aristotelous**

1^ο επίπεδο

ΔΕΛΤΟΣ

© Copyright E. Αρβανιτάκη & Σία Ο.Ε.

1η Έκδοση: Δεκέμβριος 2007

ISBN 978-960-7914-34-7

Επιμέλεια έκδοσης: Κλεάνθης Αρβανιτάκης

Εξώφυλλο: Κλεάνθης Αρβανιτάκης

Σκίτσα: Μαρία Θεοδοπούλου

Εκδόσεις ΔΕΛΤΟΣ

Πλαστήρα 69, 17121 Νέα Σμύρνη, Ελλάς

tel: +30210 9322393 fax: +30210 9337082

www.deltos.gr e-mail: info@deltos.gr

DELTOS Publishing

69 Plastira St., 17121 Nea Smyrni, Athens, GR

Ο εκδότης ευχαριστεί θερμά την Πόπη Γιακομόγλου και τον Γιάννη Κατσαούνη για την απόδοση του λεξιλογίου στα γαλλικά και στα γερμανικά αντίστοιχα.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του έργου αυτού στο σύνολό του ή σε τμήματα, τόσο στο πρωτότυπο, όσο και σε μετάφραση ή διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 100/1975.

Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη της φωτοστοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικά της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου με οποιαδήποτε τεχνική μέθοδο ή μέσο, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

1 Η κυρία Σταυρούλα

—Γεια σας, κυρία Σταυρούλα, τι κάνετε;

—Καλά, Μαράκι μου. Εσύ; Τι μαθαίνεις απ' το χωριό, απ' τους δικούς σου;

—Ε, καλά. Ξέρετε τώρα. Τον μπαμπά τον πονάει η μέση του, η γιαγιά έχει τα πόδια της, ο παππούς δε βλέπει και η μαμά τρέχει για όλους. Τους φροντίζει, και **τ' ακούει κι από πάνω**.

—Θα τη δούμε καθόλου;

—Έρχεται την Παρασκευή για μερικές μέρες. Να πάρει λίγο αέρα... Κυρία Σταυρούλα, μου δίνετε έναν Άσσο silver κι έναν αναπτήρα;

—Δεν καπνίζεις εσύ;

—Ε, αφού με ξέρετε τώρα. Είναι για ένα φίλο.

—**Να το κόψει**. Δεν του κάνει καλό. Το γράφει και το κουτί, να: «το κάπνισμα μπορεί **να σκοτώσει**».

—Μήπως δεν το ξέρει κι αυτός; Α ναι, κι ένα πακέτο **χαρτομάντιλα**. Πόσο κάνουν;

—Τρία ευρώ και σαράντα λεπτά.

—Τα έχω ακριβώς. Γεια σας, κυρία Σταυρούλα.

τ' ακούει κι από πάνω και μου μιλάνε άσχημα, και με μαλώνουν **κόβω (θα/να κόψω) το κάπνισμα** σταματάω να καπνίζω

σκοτώνω (θα/να σκοτώσω) παίρνω τη ζωή κάποιου ανθρώπου ή ζωώ **το χαρτομάντιλο**

—Γεια σου κορίτσι μου, ευχαριστώ και χαιρετισμούς στη μαμά σου. Ε, θα τη δω, όταν θα έρθει την Παρασκευή.

Καλό κορίτσι το Μαράκι. Όλη η οικογένεια καλή. Απ' τα μέρη μας, εκεί στα χωριά της Καρδίτσας, στη Λίμνη Πλαστήρα. Απ' το Νιοχώρι εκείνοι, απ' την Καρίτσα εμείς. Αυτοί που είναι απ' το Νιοχώρι είναι, βέβαια, πιο τυχεροί. Το Νιοχώρι είναι τουριστικό μέρος. Οι κάτοικοι νοικιάζουν δωμάτια σε τουρίστες, βγάζουν λεφτά. Το δικό μας το χωριό είναι πιο ψηλά και για την ώρα δεν είναι τουριστικό. Μόνο αυτοί που είναι από εκεί, ξαναφτιάχνουν τα σπίτια τους για να πηγαίνουν το καλοκαίρι...

—Συγγνώμη, μήπως ξέρετε πού είναι η πλατεία Άθωνος;

—Πρώτο στενό δεξιά, η πλατεία με τις πολλές ταβέρνες και τα **μεζεδοπωλεία**.

—Ευχαριστώ πολύ. Α, και κάτι άλλο. Μήπως ξέρετε αν το τραγούδι με τη Χαρούλα Αλεξίου «Οδός Αριστοτέλους» είναι γι' αυτόν εδώ τον δρόμο;

—Και φυσικά. Για ποιον άλλον μπορεί να είναι;

—Να, υπάρχουν κι αλλού Αριστοτέλους.

—Όχι όμως σαν αυτήν την Αριστοτέλους!

—Έτσι λέτε, ε; Ευχαριστώ και πάλι, γεια σας.

—Παρακαλώ. Στο καλό.

Από πού είναι αυτός και δεν ξέρει την πλατεία Άθωνος; Μάλλον από νότια, γιατί δε μιλάει τα βορειοελλαδίτικα... Και λέει ότι υπάρχουν κι άλλες Αριστοτέλους! Μία είναι η Αριστοτέλους! Η δικιά μας. Εδώ στη Θεσσαλονίκη!

—Κυρία Σταυρούλα, μπορώ να σας αφήσω τα **κλειδιά**; Κι όταν έρθει ο αδερφός μου, τα παίρνει.

—Εντάξει, κόρη μου.

—Ευχαριστώ πολύ.

—Νά'σαι καλά.

—Βλέπετε τι γίνεται με τα έργα του Μετρό;

—Παντού **σκάβουν**. Τι **σκόνη** είναι αυτή! Και δεν περνάς εύκολα απέναντι. Αλλά θα έχουμε σε λίγο Μετρό κι εμείς! Όχι μόνο η Αθήνα.

—Σωστά. Και θα μπορούμε να πηγαίνουμε όπου

το μεζεδοπωλείο εστιατόριο με μεζέδες

το κλειδί

σκάβω

η σκόνη

θέλουμε γρήγορα, όχι όπως τώρα με την **κίνηση** που έχει... Λοιπόν, γεια σας κυρία Σταυρούλα. Και πάλι ευχαριστώ.

— Γεια σου, κορίτσι μου. Δεν κάνει τίποτα.

Η Θεσσαλονίκη, μια μεγάλη γειτονιά είμαστε. Ακόμα κι εδώ στο κέντρο, στην Αριστοτέλους που έχω το περίπτερο, όλους τους ξέρω και με ξέρουν. Η αλήθεια είναι πως κάθε τέσσερα με πέντε χρόνια αλλάζουν μερικοί, που είναι φοιτητές. Βέβαια εδώ δε μένουν πολλοί. Είναι ακριβά τα νοίκια, βλέπεις. Αλλά εκεί που μένουμε εμείς, στην Καμάρα, οι φοιτητές είναι παντού. Μόνο στην πολυκατοικία μας έχουμε δύο φοιτητές και τρεις φοιτήτριες σε τρία διαμερίσματα. Καλά παιδιά, ήσυχα. Μόνο ο ένας, δε μ' αρέσει και πολύ. Η «**στρατηγίνα**», που τη λέει ο Μανόλης, λέει ότι αυτός φέρνει συνέχεια διαφορετικές κοπέλες στο διαμέρισμά του... Αλλά, πού το ξέρει εκείνη; Αυτή στον πρώτο όροφο κι αυτός στο διαμερισματάκι της ταράτσας. Ο άντρας της ήταν **στρατηγός, συνταξιούχος** πια, κι εκείνη στρατηγό τον φωνάζει, όχι με τ' όνομά του. Παιδιά δεν έχουν. Εγώ

η κίνηση τα αυτοκίνητα που τρέχουν στους δρόμους

η στρατηγίνα η γυναίκα-στρατηγός ή η γυναίκα του στρατηγού

ο στρατηγός

ο/η συνταξιούχος αυτός/αυτή που δεν δουλεύει πια

νομίζω δεν αγαπάει τα παιδιά. Θυμάμαι και με τα δικά μου... Όλο προβλήματα ήταν τότε. Και τι να πεις; Η μισή πολυκατοικία είναι δικιά τους. Κι εμείς έχουμε ένα τριάρι, εβδομήντα πέντε τετραγωνικά μόνο. Δε λες πώς τό' χουμε κι αυτό. Με τα λεφτά από το **λαχείο**, τότε. Διακόσιες χιλιάδες δραχμές. Πολλά λεφτά για εκείνη την εποχή.

2 Ο κύριος Μανόλης

- Άντε, γυναίκα, πήγαινε σπίτι πια. Η σειρά μου.
- Καλά ντε. Να σε δω και λίγο.
- Είκοσι πέντε χρόνια με βλέπεις! Δεν είναι αρκετά πια;
- Γιατί για σένα είναι, ε;
- Να την πάλι! Καλά λέω εγώ, δεν έχω Σταυρούλα, **σταυρό** έχω και **κουβαλάω**!
- Τον σκύλο να τον πάρω μαζί μου;
- Όχι, άσ' τον. Μου ζεσταίνει τα πόδια. Κάνει πολύ κρύο σήμερα.
- Μμμ. Φυσάει ο **Βαρδάρης** πάλι. Λοιπόν, πάω στην αγορά για κανένα ψαράκι και χόρτα, για φαγητό σήμερα. Τι λες;

το **λαχείο** χαρτί με έναν αριθμό που κερδίζει λεφτά

κουβαλάω έναν σταυρό

ο **Βαρδάρης** δυνατός βόρειος άνεμος στη Θεσσαλονίκη

— Καλή ιδέα! Πρέπει να έχει ψάρι σήμερα στην αγορά. Δεν έχει φεγγάρι... Αν έχει, πάρε **γαύρο** να τον κάνεις σαγανάκι.

— Καλά. Ο μικρός είναι σπίτι;

— Όχι, στο πανεπιστήμιο. Θα είναι εδώ στις εφτά, λέει. Για να δούμε.

— Αλλιώς, πάρε με τηλέφωνο. Θα έρθω εγώ ξανά.

— Κι η Ελένη;

— Ασ' την, έχει να κάνει μάθημα στον γιο του Καραμπάτσου. Αύριο το πρωί εκείνη. Λοιπόν, πάω. Γεια σου.

— Γεια.

— Α ευτυχώς, είστε εσείς εδώ, κυρ Μανόλη...

— Τι θες; Α, μη μου πεις. Βρε, ολόκληρο πακέτο, τέλος; Κιόλας! Μπράβο! Γιατί δεν παίρνεις τότε, το μεγάλο κουτί, που είναι και πιο φτηνό;

— Γιατί δεν έχω μία, κυρ Μανόλη. Τέλος του μήνα, βλέπεις...

— Α, καλά, τότε. Άντε, είσαι για ένα ποτηράκι **ρακή**; Κάνει πολύ κρύο σήμερα.

— Για ένα ποτηράκι, δε λέω όχι.

ο **γαύρος** μικρό ψάρι.

η **ρακή** δυνατό ποτό από σταφύλια